

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 175.

Femte Session.

53de Møde.

Torsdagen den 15de Decender.

(Fortf.)

Ordføreren: Jeg forstaaer endnu ikke ganske det ærede Medlems Stilling. Han taler her paa Mindretallets Vegne, og han udtaler sig om det foreliggende Forslag; men Mindretallets Forslag ligger jo slet ikke for . . .

Formanden: Det er en Misforstaaelse, Mindretallets Forslag er gaaet op i Fleertallets Forslag.

Ordføreren: Forsaavidt det staar her som Ændringsforslag?

Formanden: Ja.

Ordføreren: Ja, det er ganske sikkert, indtrede ligger det for, men i dette Øieblik . . .

Formanden: Mindretallets Forslag kan fremkomme, hvis Mindretallet faaer Majoritet her i Salen igiennem Afstemningen.

Ordføreren: Ja, men jeg mener, at den sidste Deel af Forslaget, som nu blev omtalt, ikke ligger for.

Formanden: Nei, med Hensyn til § 18 ligger det ikke for; men det var jo ogsaa kun som en oplysende Bemærkning, at den ærede Rigsdagsmand for Randers Amt (Ballentin) berørte denne Paragraph.

Ordføreren: Ja, men derved blev det ikke skaffet, som det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sagde; thi, dersom ikke Mindretallets Forslag gik igiennem, men derimod Fleertallets gaaer igiennem, saa har jo den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds fuldkommen Ret i sin Paastand om, at der saavnes de for nødvendige anseete Ændringsforslag til Forandringer i andre af Grundlovens Bestemmelser. Der maatte i saa Fald have været stillet

Ændringsforslag heelt igiennem til samtlige Paragrapher. Det er fremkommet en Bemærkning fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mönrad), som jeg troer, at det er rigtigt allerede paa dette Sted strax at gaae imøde. Han har til Ordet „Staten“ knyttet en Række af Bemærkninger, som fremstille hans i saa Henseende, som jeg troer, fra det langt overveieende Fleertals afvigende Anskuelse. Han gaaer nemlig — og det maa man vel lægge Mærke til — ved alle sine Forslag løs paa at udvikle Fællesstatens Magt saa meget som muligt, og derimod indskrænke den særlige Landsdeels Regjeringsomraade til saa lidt som muligt. Det er Noget, som Mange af os ansee for farligt, idet mindste for Øiebliffet, om det end i Tidens Længde kan være nyttigt. Jeg bemærker kun dette, for at vise, hvilken Betydning der kan komme til at ligge i Afstemningen, dersom man her i dette Øieblik udelader Ordet „Staten“, efterat det har faaet en Begrundelse af den Art, som det har faaet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds, og som jeg troer blev tiltraadt af den ene af de ærede Forslagsstillere. Naar den ene af de ærede Forslagsstillere har anført, at Norge og Danmark ikke betragtes som to Stater; (Nothe: Jo, netop som to Stater!) ja, men at de ikke ere blevne adskilte derved, at det ikke har bidraget væsentligt til deres Sondring, at de have været under en fælles Regjering, at de ere gaaede op i en Fællesregjering, uagtet de kaldtes Stater, saa indeholdes jo deri netop et stærkt Beviis for, at dette Udtryk „Staten“ kan bruges paa dette underordnede Trin. Naar jeg undtager, at Danmark og Norge ikke kom til at være i Forbindelse med hinanden som constitutionelle Stater, men alligevel benævnedes Stater,